

Sygn. akt II Ka 392/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Nycz

Sędziowie: SSO Marta Krajewska - Drozd (spr.)

SSO Piotr Popek

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Rogozińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Renaty Stopińskiej-Witkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2013 r.

sprawy **Ł. Z.**

oskarżonego o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk (7-krotnie),

art. 275 § 1 kk, art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Rzeszowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygnatura akt X K 1381/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 392/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013 roku (sygn. akt X K 1381/12), po rozpoznaniu sprawy Ł. Z. oskarżonego o to, że:

1. w dniu 28/29 listopada 2011 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul. (...) wartości 25.000 zł na szkodę G. G., L. G. i (...) S.A. z/s w W. wskazał mu ww samochód oraz przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,
2. w bliżej nieustalonym okresie czasu na przełomie 2011/2012 r. w miejscowości K. przyjął pochodzące z przestępstwa rower marki BH wartości 800 zł na szkodę E. J. oraz rower marki T. (...) wartości 700 zł na szkodę T. G. – tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,
3. w dniu 15 stycznia 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul (...) wartości 29.000 zł na szkodę Ł. S. i Towarzystwa (...) Oddział w Polsce z/s w W. wskazał mu ww samochód oraz przywiózł na miejsce wymienionego

przestępstwa, przy czym D. B. nie zrealizował powyższego czynu z przyczyn od siebie niezależnych, a to spłoszenia przez nie umundurowanych policjantów – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

4. w dniu 25/26 stycznia 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul. (...) wartości 25.000 zł wraz z nawigacją samochodową wartości 500 zł na szkodę M. S. (1) wskazał mu ww samochód oraz przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

5. w dniu 2-4 marca 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) w D. przy ul. (...) wartości 20.000 zł wraz z fotelem wędkarskim wartości 150 zł na szkodę M. Ś. wskazał mu ww samochód oraz przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

6. w dniu 13 marca 2012r. w R. przy ul. (...) przy zawieraniu ustnej umowy wynajmu garażu w ww miejscu posłużył się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego wystawionego na nazwisko A. P. zam. M. ul. (...) o numerze (...) – tj. o czyn z art. 275 § 1 kk,

7. w dniu 20/21 marca 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul. (...) wartości 20.000 zł na szkodę M. S. (2) i (...) S.A. z/s w W. wskazał mu ww samochód oraz przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

8. w dniu 21-24 marca 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul. (...) wartości 25.000 zł na szkodę E. W. i T. W. wraz z telefonem komórkowym marki S. (...) wartości 100 zł wskazał mu ww samochód, przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa oraz wynajął garaż celem ukrycia ww samochodu – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

9. w dniu 23/24 kwietnia 2012 r. kierując wykonaniem czynu zabronionego popełnionego przez D. B. polegającego na kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) w R. przy ul. (...) wartości 24.000 zł na szkodę (...) S.A. z/s w S. wraz z zestawem głośnomówiącym Samsung HF 1000 wartości 100 zł oraz nakrętką do odkręcania kół wartości 80 zł wskazał mu ww samochód, przywiózł na miejsce wymienionego przestępstwa – tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk,

uznał oskarżonego za winnego tego, że:

- w dniu 28/29 listopada 2011 r. w R. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) wartości 25.000 zł na szkodę G. G., L. G. i (...) S.A. z/s w W. w ten sposób, że przywiózł w/w osobę na miejsce wymienionego przestępstwa a następnie nabył przedmiotowy samochód – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za czyn ten – na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 279 §

1 kk skazał Ł. Z. na karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. oddział w L. poprzez zapłatę kwoty 9000 zł,

- w bliżej nieustalonym okresie czasu na przełomie 2011/2012 r. w miejscowości K. przyjął pochodzące z przestępstwa rower marki BH wartości 800 zł na szkodę E. J. oraz rower marki T. (...) wartości 700 zł na szkodę T. G. mogąc przypuszczać, że rzeczy te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego – tj. popełnienia czynu z art. 292 § 1 kk i za ten czyn skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy

pozbawienia wolności,

- w dniu 15 stycznia 2012 r. w R. przy ul (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie usiłowania kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) wartości 29.000 zł na szkodę Ł. S. i Towarzystwa (...) Oddział w Polsce z/s w W. w ten sposób, że przywiózł w/w osobę na miejsce wymienionego przestępstwa, przy czym nie doszło do realizacji powyższego czynu z przyczyn niezależnych, a to spłoszenia przez nie umundurowanych policjantów – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za ten czyn skazał go na karę 1 roku

pozbawienia wolności,

- w dniu 25/26 stycznia 2012 r. w R. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) wartości 25.000 zł wraz z nawigacją samochodową wartości 500 zł na szkodę M. S. (1) w ten sposób, że nabył od niego przedmiotowy samochód – tj. popełnienia czynu z art. 18 § i kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za

czyn ten skazał oskarżonego na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- w dniu 2-4 marca 2012 r. w D. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) wartości 20.000 zł wraz z fotelem wędkarskim wartości 150 zł na szkodę M. Ś. w ten sposób, że wynajął garaż celem ukrycia samochodu a następnie nabył przedmiotowy samochód – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za czyn ten skazał oskarżonego na karę 1 roku pozbawienia

wolności,

- w dniu 13 marca 2012r. w R. przy ul. (...) przy zawieraniu ustnej umowy wynajmu garażu w ww miejscu posłużył się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego wystawionego na nazwisko A. P. zam. M. ul. (...) o numerze (...) – tj. popełnienia czynu z art. 275 § 1 kk i za czyn ten skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia

wolności,

- w dniu 20/21 marca 2012 r. w R. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę M. S. (2) i (...) S.A. z/s w W. w ten sposób, że nabył przedmiotowy samochód – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za tak przypisany czyn skazał oskarżonego na karę 1 roku

pozbawienia wolności a na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego obowiązek częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. oddział w L. poprzez zapłatę kwoty 8350 zł,

- w dniu 21-24 marca 2012 r. w R. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) wartości 25.000 zł na szkodę E. W. i T. W. wraz z telefonem komórkowym marki S. (...) wartości 100 zł w ten sposób, że wynajął garaż celem ukrycia ww samochodu – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za czyn ten skazał

oskarżonego na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- w dniu 23/24 kwietnia 2012 r. w R. przy ul. (...) pomagał osobie ustalonej z imienia i nazwiska w przestępstwie kradzieży z włamaniem do samochodu marki S. (...) o numerze rej. (...) wartości 24.000 zł na szkodę (...) S.A. z/s w S. wraz z zestawem głośnomówiącym Samsung HF 1000 wartości 100 zł oraz nakrętką do odkręcania kół wartości 80 zł w ten sposób, że wynajął garaż celem ukrycia samochodu a następnie nabył przedmiotowy samochód – tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za czyn ten skazał

oskarżonego na karę 1 roku pozbawienia wolności a na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego obowiązek częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. S. poprzez zapłatę kwoty 5891,20 zł.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby.

Na podstawie art. 73 § 1 kk Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

Ponadto, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Sąd orzekł także w przedmiocie przypadających od oskarżonego kosztów sądowych i zwrotu wydatków na rzecz oskarżycieli posiłkowych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Rejonowy w Rzeszowie.

Zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść poprzez niesłuszne przyjęcie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że oskarżony w zakresie zarzuconych mu aktem oskarżenia czynów z pkt. 1,3, 4, 5, 7, 8 i 9 wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynu określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala przyjąć, iż oskarżony dopuścił się zarzuconych mu czynów jako sprawca kierowniczy tj. z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść poprzez niesłuszne przyjęcie, że czyn zarzucony oskarżonemu w pkt. 2 aktu oskarżenia wypełnił znamiona przestępstwa z art. 292 § 1 kk, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala przyjąć, iż oskarżony działał umyślnie i przez to swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 kk

III. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu Ł. Z. w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych mu czynów oraz winy, wynikającej z orzeczenia wobec ww kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, co powoduje, że kara ta nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej i nie zaspokaja społecznego poczucia sprawiedliwości.

Autor apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy

Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Środek odwoławczy wywiedziony przez oskarżyciela publicznego jest zasadny i jako taki zasługuje na uwzględnienie.

Zauważyć należy – mając na uwadze zarzuty zawarte w apelacji – iż w istocie nie jest możliwym dokonanie kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia a to z uwagi na usterki, jakimi dotknięte jest uzasadnienie wyroku Sądu I instancji.

Sąd ten zmienił opis siedmiu czynów zarzuconych Ł. Z. aktem oskarżenia oraz ich kwalifikację z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, przyjmując kwalifikację z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk. Jakkolwiek oczywistym jest, że sąd meriri czynił własne ustalenia faktyczne oraz był uprawnionym i do zmiany opisów czynów w granicach zarzutów aktu oskarżenia, i do zmiany ich kwalifikacji, to jednak w realiach przedmiotowej sprawy nie sposób poznać motywów, jakimi w tym względzie Sąd Rejonowy się kierował. Co więcej, nie tylko nie uzasadnił w sposób należyty zajętego przez

siebie stanowiska, ale w pisemnych motywach wyroku wskazując na poczynione ustalenia faktyczne nie przedstawił sposobu działania oskarżonego w przypadku popełnienia przez niego przypisanych mu przez Sąd czynów.

I tak, w przypadku czynu, który popełniony miał zostać 28/29 listopada 2011r., i co do którego Sąd I instancji przyjął, że Ł. Z. pomógł w jego popełnieniu innej osobie w ten sposób, że „przywiózł w/w osobę na miejsce wymienionego przestępstwa a następnie nabył przedmiotowy samochód” Sąd ten w ustaleniach faktycznych stwierdził jedynie, że : „D. B. powiedział, że będzie chciał ukraść samochód, po jakimś czasie wysiadł z samochodu, oskarżony odjechał.” W przypadku kolejnego czynu, co do którego Sąd Rejonowy przyjął, że pomocnictwo oskarżonego miało polegać na przywiezieniu innej osoby na miejsce popełnienia przestępstwa Sąd ten ustalił – co wynika z uzasadnienia wyroku – iż „D. B. mówił o tym, że będzie chciał skraść upatrzony pojazd i odstawić go w bezpieczne miejsce. Oskarżony później odwiózł go w okolice, gdzie stał przedmiotowy samochód i umówili się, że się skontaktują i Ł. Z. może będzie zainteresowany kupnem.”

Jeżeli chodzi o pięć pozostałych czynów o podanej powyżej kwalifikacji Sąd I instancji w ogóle nie wskazał, jakie ustalenia faktyczne poczynił odnośnie roli oskarżonego w popełnieniu tych przestępstw.

Tak więc w zaistniałej sytuacji niemożliwym jest dokonanie kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku. Dotyczy to także występkę zakwalifikowanego przez Sąd z art. 292 § 1 kk. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne w tym zakresie stwierdził jedynie, że pochodzące z kradzieży rowery D. B. „przywiózł na przechowanie Ł. Z.”, by następnie dojść do konkluzji, że skoro oskarżony podał, że „nieumyślnie przechowywał rowery przyniesione przez D. B.” to brak jest podstaw do przyjęcia umyślności w jego zachowaniu.

Nie jest wiadomym, z jakich względów Sąd I instancji doszedł do tych dotyczących sprawstwa oskarżonego wniosków, które znalazły odzwierciedlenie w wyroku. Faktem jest, iż dysponował Sąd jedynie wyjaśnieniami Ł. Z., gdyż drugi z mężczyzn uczestniczący w kradzieżach pojazdów – D. B. nie został w sprawie przesłuchany. Tym niemniej nie zwrócił uwagi Sąd na to, iż w istocie oskarżony nie przyznając się do sprawstwa kierowniczego przyznał się – w przypadku skradzionych samochodów – jedynie do paserstwa. Nie wyjaśnił sąd meriti z jakich to względów, dysponując wyjaśnieniami oskarżonego doszedł do wniosków, które znalazły wyraz w wyroku. Gdyby posiadały one odzwierciedlenie w uzasadnieniu tego orzeczenia, Sąd Okręgowy niewątpliwie mógłby wypowiedzieć się co do tego, czy zarzuty zawarte w apelacji a dotyczące przyjętej kwalifikacji czynów są zasadne.

W zaistniałej sytuacji jedynym możliwym rozstrzygnięciem stało się orzeczenie o charakterze kasatoryjnym. Podkreślić tutaj należy jednak już teraz, że nie pozbawiony słuszności zdaje się być zarzut autora środka odwoławczego dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej kary i kwestię wymiaru kary będzie musiał Sąd I instancji rozważyć w sposób dokładny w toku ponownego rozpoznania sprawy, mając na uwadze fakt uprzedniej karalności oskarżonego, oczywiście w przypadku uznania jego winy.

Wobec powyższego, mając na uwadze, iż kara wymierzona oskarżonemu za przypisany mu nadto występki z art. 275 § 1 kk objęta została karą łączną Sąd Okręgowy uznał, że zasadnym jest uchylenie zaskarżonego wyroku w całości.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, w trakcie ponownego jej rozpoznania Sąd I instancji przesłucha ponownie oskarżonego, o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy składania wyjaśnień i przeprowadzi postępowanie dowodowe, przy czym odnośnie dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku poprzestać może na ich ujawnieniu. Podejmie także próbę wezwania na rozprawę D. B. a w celu ustalenia jego aktualnego adresu winien sięgnąć do akt postępowania toczącego się w sprawie dotyczącej w/w, wyłączonej na etapie postępowania przygotowawczego ze sprawy będącej przedmiotem rozpoznania.

Następnie dokona Sąd szczegółowej i kompletnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, zajmie stanowisko co do winy oskarżonego, kwalifikacji czynów, jak i ewentualnie wymierzonej kary, mając przy tym na uwadze wytyczne Sądu Okręgowego. O ile zajdzie taka potrzeba, sporządzi uzasadnienie wydanego orzeczenia zgodnie z wymogami z art. 424 kpk.

Orzeczenie Sądu Okręgowego znajduje podstawę w przepisach art. 437 § 2 kpk, art. 436 kpk, art. 449 kpk i art. 456 kpk.